

i Konsistorium eller Inspektører ved Kvæsturen eller lignende. Dette er en anden Art af Honorarer. Men dernæst bruges Ordet ogsaa i Lovgivningen som Betegnelse for Vederlag, der ydes for Varetagelsen af Embedsvirksomhed, der er fast og varig og tillige af ganske selvstændig og uafhængig Karakter. Embeder, der ikke staa eller behøve at staa i nogen som helst Forbindelse med de Embeder eller Bestillinger, som Manden i øvrigt maatte beklæde. Ved at kalde Lønnen for saadan Virksomhed Honorar, betegnes det, at Stillingen ikke skal være pensionsberettiget. Af denne sidste Art ere alle de Embeder, her er Tale om. Grunden til, at man stiller Indehaverne af slige Embeder særligt og ikke giver dem en pensionsberettiget Stilling, er, som den ærede Minister fuldstændig rigtig har fremhævet, den, at det Arbejde, de medføre, ikke er af et saadant Omfang, at det kan antages at fylde en Mands hele Arbejdstid; man gaar ud fra, at det er Hvery, som kunne besørge, ogsaa af en Embedsmand, ved Siden af, at han besørger andet Hverv. Derfor falder den Slags Stillinger, naar Lønnen ikke udtrykkeligt er fastsat i en Lønningslov, hvorved Stillingen faar en anden Karakter, end den hidtil har haft, ikke ind under Reglen i § 5, og de kunne beklædes af en Mand med andet Embede, uden at der sker noget Fradrag i Lønnen. Det ere vi enige om. Men der er intet som helst, der taler for eller kan godtgøre, at denne Særstilling skulde udstrækkes ud over det, som udtrykkelig er fastsat og gælde ogsaa de Regler, der komme til Anvendelse ved Konstitution. — Angaaende Overinspektøren for Fængselsvæsenet vil den meget ærede Minister gøre gældende, at i alt Fald denne Stilling maatte da være ganske særlig undtagen, fordi den overhovedet ikke er nævnt i Lovgivningen, den kendes slet ikke, som den ærede Minister udtrykte det. Naa, saa obskur er nu Stillingen ikke (*Justitsministeren*: Jo!) Nej, for det første er den i denne Henseende ikke anderledes stillet end f. Eks. alle de Bestillinger, hvor Lønnen udredes af en Medhjælpssum, som er stillet til Ministeriets Raadighed. Lad mig nævne i Flæng for Eksempel Loven af 2den Juli 1870, der fastsætter Lønningerne for forskellige Ministeriets Embeds- og Bestillingsmænd. Der opregnes saa Departementschefer, Kontorchefer, Fuldmægtige osv., og endelig fastsættes den Medhjælpssum, som stilles til Ministeriets Raadighed, og ud af hvilken deres Bestillings-

mænd lønnes. For Eksempel alle Assistenten i Ministerierne, de ere Bestillingsmænd og falde ubestrideligt ind under Reglerne i Loven af 26de Marts 1870, endskønt de lønnes ud af Medhjælpssummerne. Paa selvsamme Maade forholder det sig med en Stilling som Overinspektørens ved Fængselsvæsenet. Men hertil kommer yderligere, at denne Stilling end mere er oprettet ved en kgl. Resolution af 1884, som er offentliggjort i Ministerialtidende og ikke er saa fuldstændig ukendt, heller ikke for Rigsdagen. Og jeg skal endvidere tilføje, at den Løn, der er tillagt Overinspektøren, er saa lidet vaklende og usikker, at den har staaet aldeles uforandret i alle de Aar, Stillingen har bestaaet. Ved Loven af 25de Marts 1871 blev der stillet en Medhjælpssum af 2,600 Rdl. til Raadighed for Bestyrelsen af Fængselsvæsenet, og den daværende Bestyrer af Fængselskontoret fik 1,000 Rdl. ud af denne Sum, altsaa 2,000 Kr. Senere blev der ved Finansloven — det skete i Samlingen 1875—76 — givet en Lønforhøjelse, idet der noteredes et ekstraordinært Tillæg til disse 5,200 Kr., hvilket motiveredes ved, at de Embedsmænd, der lønnedes ud af denne Medhjælpssum, burde have samme Dyrtidstillæg, som i øvrigt paa Finanslovens § 26 blev givet til andre Embedsmænd. Altsaa, man gik ud fra aldeles bestemte Lønninger og gav et Lønnings-tillæg, som stod i nøje Forhold hertil, og som findes uforandret paa Finansloven endnu den Dag i Dag. Derved steg Lønnen for Bestyreren til 2,300 Kr., den har været saaledes lige siden Slutningen af 70erne; den gik, da Overinspektørembedet blev oprettet i 1884, over til Overinspektøren, og den har været uforandret den samme lige til nu. Denne Stilling indtager saaledes ikke nogen særlig usikker Plads fremfor ethvert andet Embede eller Bestilling, der lønnes ud af Medhjælpssummer, langt snarere det modsatte. — Jeg tror i øvrigt hermed at have sagt tilstrækkeligt om disse noget subtile, juridiske Spørgsmaal. Jeg tror ikke, det kan bestrides, at den Opfattelse, som Finansudvalget gør gældende, er den juridisk rigtige. Men noget helt andet er — jeg gentager det — at der kan forekomme mange Tilfælde, hvor Billighed kan tale for, at man ikke forlanger den strenge Regel overholdt, men giver Tilladelse til, baade at Embeder uden Afkortning i Lønnen kunde forenes, og at der i Tilfælde af Konstitution udbetales mere end Halvdelen i Honorar. Men, jeg gentager ogsaa,